

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉZ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. "

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.TONGEREN, DEN 1er MEI.

De betaling der onderwijzers.

Verschiede dagbladen doen reklamatien hooren over de traagheid waarmede 't gouvernement de onderwijzers betaald. Wij hebben reeds vroeger daarvan gesproken en komen daar nogmaals op terug, omdat wij weten hoeveel buiten-onderwijzers door die nalatigheid in verlegenheid zijn gebracht en daardoor veel nadeel lijden.

Al de reklamatien der drukpers, de onderwerpen in de Kamer hebben daar niet in verholpen en ofschoon de minister van binnenlandsche zaken zelf beloofd heeft daarin te voorzien, ontvangt de *Etoile* eenen brief uit Henegouwen, waarin haar gemeld wordt dat de subsidiën voor het dienstjaar 1872, nog niet geheel betaald zijn.

Aan wien is de schuld? De ministerieele circulairen zeggen dat de onderwijzers maandelijks moeten betaald worden; dat men de gemeenten dwinge dit voorschrift na te komen, maar dat het gouvernement ook van zijnen kant de subsidiën in tijds aan die besturen laat geworden, op die wijze zal men die nuttige burgers, die er verre af zijn kapitalisten te zijn, een grooten dienst bewijzen.

Handel en nijverheid.

Bestaat er afslag in de kolen; is er eeno drukking in den handel ontstaan? Op de eerste vraag rust er nog eenige twijfel, maar de tweede kan niet meer betwijfeld worden.

Het is zeker dat de noodwendigheden niet meer zoo groot zijn, dat de voorraad aangroeit, dat de koopers hunne aankopen begrenzen en dat de ontgenspreklijke zwakte der metaalmarkten de kolenmarkt poogt in haren onvasten toestand mede te slepen.

Het is ook zeker, dat er afslag bestaat in Engeland, en dat er ongetwijfeld een afslag zou komen in Duitsland, indien de aanzienlijke verzendingen naar België de prijzen niet ondersteund hadden.

Het is zeker, dat de oorzaak waarom de voorraden niet zoo groot zijn als mogelijk is, moet gezocht worden in de haast welke er gebruikt wordt om de bestellingen af te leveren; want rondweg gesproken, is nu de haast tot afleveren zoo groot, als eenige maanden geleden er vertraging gebruikt werd om elke verzending te verachten.

De voorbrengst is wel is waar wat gering, door het gebrek aan werklieden; maar juist daaraan volgt dat de verkoopers pogen hunne hooge prijzen staande te houden.

De nominale prijzen der verledene week waren: grof gruis 28 tot 30 fr.; *galoteries* 40 fr. De coke-kolen worden verkocht aan 30 tot 32 fr., maar de coke neigt tot daling, door de groote hoeveelheid nieuw geopende ovens in de provincie Luik. Ook is 't tekort in de brandstof, waardoor de prijzen zoo hoog stegen, geheel verdwenen.

Uit Frankrijk is er deze week geen belangrijk nieuws te melden. Er heerscht daar ook drukking maar nog geen terugwerking, dat is te zeggen dat de overeenkomsten gemakkelijker gesloten worden dan eenige dagen geleden; maar van afslag is er geen spraak.

Uit de algemeene verklaringen van den prefect van Pas-de-Calais blijkt, dat de opbrengst daar, sedert den opslag, veel is toegenomen.

De terugwerkende beweging in de ijzernijverheid doet zich gevoelig opmerken. Er zijn weinig of geen bestellingen. De koopers zijn zoodanig voorzichtig dat er om groote leveringen te doen een afslag van 20 tot 30 fr. per ton zou moeten worden toegestaan. Het schijnt dat de duurte der steenkolen en de hooge dagloonen dien afslag onmogelijk maken.

Er is bevonden dat men reeds zaken gedaan heeft aan fr. 310 en zelfs aan fr. 300; maar die afslag is niet voldoende om de zaken te verlevendigen en men spreekt nu van de prijzen tot fr. 290, ja zelfs tot fr. 280 te verlagen.

Binnenland.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 244 paarden, 208 hooresbeesten, 42 schapen, 75 vette varkens 1647 magere varkens.

Eergisteren is te Verviers, het gemeente-kollegie en eene daaraanpalende kapel door een hevigen brand vernield. De gebouwen hoorden vroeger toe aan een klooster en de kapel werd nu bediend door jesuïeten.

Rond kwart na een uur namiddag verklaarde zich de brand in eene schouw op eene der bovenkamers van het kollegie, van waar hij zich snel aan het dak mededeelde.

Langs alle zijden der stad werd oogenblikkelijk hulp gezonden, maar de weinige bevoegdeheid der pompiers in het uitvoeren hunner bezigheid, gaven het vuur allen tijd om het geheele dak en de zolders van het gebouw aan te tasten, terwijl de vlammen tevens tot de kapel oversloegen.

Weldra stortte de lage toren der kapel in en verorde in zijn val, die met een vreeselijk geraak gepaard ging, het orgel mede. Eindelijk overwonnen de twaalf brandspuiten de woedende vlammen, maar van het kollegie bleef niets meer over dan de onderste verdieping en de kapel was totaal weg.

Ongelukkiglijk heeft men verscheidene andere rampen te betreuen, want vier der helpers zijn min of meer erg gekwetst of verbrand. Een pompier is onder de drukking van het water in de spuit gevallen, een andere werd door een vallende balk getroffen en een leerling letterzetter, die aan de redding hielp, werd onder het invallende puin begraven en met erge brandwonden daar onder uitgehaald.

Het gerucht over een persoon die in de vlammen zou omgekomen zijn, is onwaar; ook heeft er geen enkele leerlingen uit de school eenig letsel bekomen.

En groot deel der verzamelingen van het kollegie, de bibliotheek en de meubelen van den bestuurder zijn gered, maar het water heeft vele dier voorwerpen beschadigd.

— Wij vernemen dat gisteren een hevige brand uitgebroken is te Gent. Door een wonderlijk toeval heeft de brand zich vertoond juist in dezelfde omstandigheden als te Verviers.

Ziehier wat men uit Gent schrijft:

Heden morgen rond 9 ure is er brand ontstaan in het gewezen Schokkenbroedersklooster, thans het onderwijsgesticht van St-Amand, in de St-Michielsstraat. De brand is ontstaan aan het dak van den zolder en weldra was het fraaie torentje, welke er op staat in volle vlam. De pompiers waren reeds een half uur met hunne bluschtingen ter plaatse, eer er een aanvang kon gemaakt worden met het spuiten.

Rond half elf ure stortte de toren in en viel op het dakwerk van eene afhankelijkheid van het klooster, waardoor hier ook de brand werd voortgezet. Men richtte de spuiten thans op verschillende plaatsen te gelijk en werkte om den brand tegen te houden. De kapel zal denkelijk gansch vernield zijn. Op dit oogenblik (te middag) ligt er boven de vout een smeelede hoop puin, en het zou geen wonder zijn indien deze vout instortte. De naburige gebouwen zijn berijnd gebleven.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Uit 's Hage wordt het volgende medegedeeld, onder dagteekening van heden:

Naar van goederhand wordt vernomen in den laten namiddag, wordt met het oog op de aangelegenheid van Aichin, al het mogelijke gedaan tot versterking zoowel van het personeel materieel bij het leger en marine in Indië.

Het handgeld zal verhoogd worden tot 200 gl. en voor minderen diensttijd dan zes jaren op 120 gl. en 100 gl. Het vertrek van 300 marieners naar Indië is bepaald. Meerdere maatregelen worden genomen. Tien stoombarkassen zijn in aanbouw en gaan spoedig naar Indië, evenzeer als vier stoomschepen 4e klasse, volgende uitgerust; allerlei krijgsbehoefden en militaire behoeftigheden worden in ruime mate verscheept, zoomeede eene aanzienlijke partij proviand voor de marine, in één woord: er wordt alles gedaan wat noodig is.

Frankrijk.

De kiezingen zijn niet alleen te Parijs voordeelig geweest aan de republiekeinen, maar in de overige plaatsen waar er kiezing was, hebben de republiekeinsche kandidaten, behalve eene, overal den zegepraal behaald.

Er waren acht kiezingen: zeven republiekeinen zijn gekozen en een legitimist.

De rust is nergens gestoord geweest. Het gerucht dat M. de Rémusat zijn ontslag heeft gegeven wordt geogenstraft.

In eene laatste depeche uit Parijs, wordt gemeld dat M. Thiers in eene bijeenkomst met verscheidene gedeputeerden, verklaard heeft dat de uitslag der kiezingen hem niet afschrikt.

Wij ontleenen aan den *Journal de Montclair*, de volgende bijzonderheden aangaande eene misdaad: In den avond van donderdag

laatsleden zagen de echtgenooten Loubet, landbouwers der gemeente Réauville, departement der Drôme, op het oogenblik dat zij wilden te bed gaan, hunnen zes-en-zestigjarige vader en schoonvader, welke bij hen inwoonde, in hunne kamer komen. De ouderling was met een dubbelloop gewapend. Zonder dat iets dien boosaardigen aanval kon verrechtvaardigen, loste Loubet zijn wapen, bijna met de tromp op de borst van zijnen zoon August, die echter niet geraakt werd. Bijna terzelfder tijd hoorde men een tweede schot, en ditmaal werd de zoon in volle aangezicht geraakt en viel als van den bliksem getroffen neer. Dan greep de moordeenaar eene vork en wierp zich daarmede op zijne schoondochter die, vol angst en half gekleed, zich met een stoel als met een schild tegen de slagen haars schoonvaders verwerde. Ondanks deze voorzorgen werd zij aan de borst getroffen, waar de tanden van het werktuig bloedige sporen gelaten hebben. Vrouw Loubet werd vervolgens te neder geworpen en met de voeten vertrappt. Loubet, zoon, alhoewel zeer zwaar gewond, richtte zich bij het noodgekerm zijner vrouw op, om haar te verdedigen. Dan haalde de wreede grijaard een scheermes uit den zak en bracht er verscheidene sneden mede op het wezen en den rechterarm van zijnen zoon toe, en dat met zulk geweld, dat het scheermes in zijne hand brak.

Het leven van Loubet, zoon, is zeer in gevaar; echter hoopt men hem te redden. Wat de moordeenaar betreft, men meende vooreerst dat hij een einde aan zijn leven gesteld had. Er was niets van. De ellendeling had zich de nachtelijke duisternis ten nutte gemaakt, om langs een venster, dat op eene scherpe rots uitziet, te vluchten. Gedurende twee dagen heeft hij zich aan de opzoekingen van het gerecht kunnen onttrekken, doch eindelijk, op zaterdag morgen, is hij in het kwartier Creux-du-Loup, op den rand eener bergkloof, aangehouden. Niemand weet, tot nu toe, onder welken invloed de oude Loubet gehandeld heeft.

Engeland.

Londen, 27 april.

De stoomboot *Tasmanian*, welke uit West-Indië is aangekomen, brengt tijdingen over de aardbevingen in Peru mede. Die aardbevingen welke op 14 maart begonnen, hebben voortgeduurd tot 20 maart. San-Salvador is geheel verwoest, de naburige steden hebben veel geleden en den laatsten dag werd Mendoza door den gevreesden geesel aangehaald.

Spanje.

De *commune* te Madrid bezit reeds hare gijzelaars. De aanhoudingen worden er op groote schaal uitgevoerd. Iedereen is er slechts op bedacht om zich te verbergen of te vluchten. Het keizerrijk Marokko en Gibraltar tellen reeds duizende uitwijkelingen.

De gemeente-overheid beveelt aan de federale vrijwilligers, de eenige gewapende macht die te Madrid nog bestaat, zoodat de *commune* ten volle meester is over den toestand.

M Castelaar kan er niet meer in gelukken, zich te doen aanhooren door het volk, en dat moet zeer vernederend klinken in de ooren van *el primero orator del mundo*.

Van het oude Spanje blijft niets meer over dan eene verzameling provinciën en nevens elkander liggende gemeenten, die echter door geen enkelen hand, door niets aan elkander verbonden zijn.

De agenten der *Internationale* doen provinciale *juntas* en *ayuntamientos*, samengesteld uit hunne eigen leden, verkiezen. Die lichamen houden zich tot nu toe bijna uitsluitelijk bezig met de verdeling der onroerende goederen, en het plunderen der huizen.

In Estramaduro zijn de eigendommen van den markies de Paredes, die van M. Gonzales, progressistische afgevaardigde en van vele andere lieden reeds vermorzeld. Natuurlijk hebben de socialistische hoofden zich de beste brokken toegeëigend.

De verdeling dezer gestolen goederen gaat nogtans met eene zekere regelmatigheid gepaard. De gemeenteraden stellen akten op, die zij aan de nieuwe eigenaars overhandigen en die als titels van eigendom voor de nieuwe bezitters moeten dienen.

Zal nu de steert der partij, dat is te zeggen, zij die na de eerste verdeelers volgen, de verdeling van die goederen eerbiedigen en niet ook haar deel in den reeds verdeling buit vragen? *Quien sabe?*

Malaga, Barcelona, Valencië zijn in de macht der bevolking. De fabrieken worden gesloten, de handelshuizen zenden hunne bedienden weg, zoodat er eene volkomen werkstaking heerscht. Nijverzaars en kooplieden worden slechts door

een gedacht bezield, namelijk uit de plundering te redden, wat de *rotadores* (afbrekers) en de revolutie hen hebben overgelaten. Zij vluchten met hunnen eigendom, om hun leven en hunne familie buiten het bereik der moordenaars te brengen.

TWEE DEPECHEN.

Donderdag 24 april, was een zegerierende dag voor de Carlisten. Te Vera versloegen 700 Carlisten 1400 republiekeinen. Het gevecht duurde van 11 ure 's morgens tot 's nachts. Santa Cruz gaf den genadeslag aan de republiekeinen.

Deze laatsten waren zeer ter neer geslagen, want tachtig der hunne bleven op het slagveld achter, dezen waren dood, anderen zwaar gekwetst.

Indien het plan van generaal Novillas, *el rotador de los puentes*, (de afbreker der bruggen) mislukt is, zoo is het plan van Dorregaray goed uitgevallen. Belangrijke feiten zullen dit weldra komen bewijzen.

De Carlisten ontvangen dagelijks vele geweren.

Hiermede eindigt de eerste depeche: De tweede zegt: Wij zijn gemachtigd op officieele wijs, het gerucht te logenstraffen volgens hetwelk don Alfons de Borbon, broeder van don Carlos, met zijnen staf in Frankrijk getrokken is.

Het dagorde van generaal Velardo, betrekkelijk dit feit, is eene bloote grootsprekerij te meer van dien generaal, welke tot nu toe de Carlisten niet geschaad heeft, dan in zijne depreches.

De vlucht van Saballs ook, is niet anders dan eene zuivere uitvinding. Onze koeriers stellen de zaken der Carlisten in Catalonië, gunstiger voor dan zij ooit geweest zijn.

TE MADRID.

De voorvallen volgen elkander snel op. Op 11 februari laatsleden werd de republiek door en voor al de Spanjaarden uitgeroepen. Den 24 der zelfde maand, had deze republiek eene zeer roode kleur aangenomen, den 8 maart werd zij federalist en den 23 dezer maand tekende zij zich nog scherper af. De roode of de werkdadige federalisten, de revolutionaire diktators uit gevoelen en grondbegin, kunnen het bewind van oogenblik tot oogenblik in handen nemen, en alles omwerpen. Zij kunnen M. Figueras en zijne kollegas vervangen, die van nu af reeds met den naam van koel bestempeld worden. En men zal niet lang meer wachten om hen den naam van reaktionnaires naar het hoofd te werpen.

De ontbinding der bestendige commissie is een stoutmoedig feit, vooral van wege personen die in 't midden der oppositie geene stemmen genoeg tellen, om den kleinsten afkeurenden maatregel te nemen. Door dit voorbeeld van verkrachting der wetgevende macht, zijn alle hinderpalen omgeworpen welke zich verzetten tegen de pogingen van de ongeduldige en stoutmoedige machthebbers, om op hunne beurt de trappen van het bewind op te klimmen.

Madrid zelfe vertoond het uitzicht van een groot kamp. Gewapende mannen doorkruisen al de straten en zijn voor al de ministeriën en openbare gebouwen gelegerd, behalve voor de raadszaal der Cortes welke potdicht gesloten is en het paleis van den Senaat, dat kortelings openbaar bij opbod zal verkocht worden.

Ten gevolge der samsenscholingen van eene menigte nationale wachten, die zoo het scheen een gevaarlijk uitzicht aannamen, werden zij allen ontwapend en talrijke aanhoudingen onder de bespottelijkste voorwendzels hadden door de gansche stad plaats. Er worden aanhoudingsbevelen uitgevaardigd tegen het grootste deel der monarchie en conservatieve generaals, daar het gouvernement hen blijft aanzien als de aanleiders, of ten minste als medeplichtigen in den oproer die op *Plaza de Toros* moest uitbarsten. M.M. Topete, Serrano, Letona, Jovellas, La Concha, enz., staan vooral in den haat der federalisten.

De hoofdstad verkeert dus in de grootste onzekerheid over den dag van morgen. Alles is er mogelijk, hoewel eene handvol vastberaden mannen zou voldoende zijn, om die berekenigen den bodem in te slaan. Hoewel er tot nog toe geene bloedstorting te Madrid heeft plaats gehad, zoo worden niettemin de winkels bij het eerste alarm gesloten, maar even gemakkelijker weer geopend. Men zou zeggen zoo vele zomeronweders te zien voorbijvliegen, die het eene oogenblik opdagen en het volgende aan den gezichteinder verdwijnen.

Spanje staat aan geheebe regeringloosheid bloot zolang don Carlos niet krachtdadig de hand aan het werk slaat, om den draak der revolutie het hoofd te verpletten.